

Tartalom

II *Nem jogalkotási aktusok*

INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ **Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról** 1

II

(Nem jogalkotási aktusok)

INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁS AZ EURÓPAI PARLAMENT, AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZÖTT A JOGALKOTÁS MINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSÁRÓL

INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁS

(2016. április 13.)

a jogalkotás minőségének javításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT, AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 295. cikkére,

mivel:

- (1) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: a három intézmény) elkötelezett amellett, hogy a teljes jogalkotási ciklus során jóhiszemű és átlátható módon együttműködjön egymással. Ezzel kapcsolatban a három intézmény emlékeztet mindkét társjogalkotónak a Szerződésekben rögzített egyenlőségére.
- (2) A három intézmény elismeri együttes felelősségét abban, hogy magas színvonalú uniós jogszabályokat alkosson, és annak biztosításában, hogy ezen jogszabályok azokra a területekre összpontosítsanak, amelyeken a legnagyobb hozzáadott értéket tudják biztosítani az európai polgárok számára, a lehető leghatékonyabbak és legeredményesebbek legyenek az uniós szakpolitikák közös célkitűzéseinek elérése szempontjából, a lehető legegyszerűbbek és legvilágosabbak legyenek, kerüljék a túlszabályozást és a polgárokra, a közigazgatásokra és a vállalkozásokra – különösen a kis- és középvállalkozásokra (a továbbiakban: KKV-k) – rótt adminisztratív terheket, továbbá a jogszabályokat oly módon kell megalkotni, ami megkönnyíti átültetésüket és gyakorlati alkalmazásukat, valamint erősíti az Unió gazdaságának versenyképességét és fenntarthatóságát.
- (3) A három intézmény emlékeztet az Unió azon kötelezettségére, hogy csak szükség esetén és a szükséges mértékben alkosson jogszabályokat, az Európai Unióról szóló szerződésnek a szubszidiaritás és az arányosság elvéről szóló 5. cikkével összhangban.
- (4) A három intézmény emlékeztet a nemzeti parlamenteknek a Szerződésekben – nevezetesen az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvben, valamint az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvben – foglalt szerepére és feladataira.
- (5) A három intézmény egyetért abban, hogy a jogalkotási menetrend kialakításakor teljes mértékben figyelembe kell venni annak az elemzését, hogy az egyes javasolt uniós intézkedések milyen potenciális „európai hozzáadott értéket” képviselnek, valamint annak a felmérését, hogy – ha nem kerül sor uniós szintű intézkedésre – milyen hátrányokkal jár az európai szintű cselekvés hiánya.
- (6) A három intézmény véleménye szerint a nyilvános konzultáció és az érdekelt felekkel folytatott konzultáció, a hatályos jogszabályok utólagos értékelése és az új kezdeményezésekkel kapcsolatban végzett hatásvizsgálatok elő fogják segíteni azon cél megvalósulását, hogy javuljon a jogalkotás minősége.
- (7) A rendes jogalkotási eljárás keretében folytatott tárgyalások elősegítése, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkének hatékonyabb alkalmazása érdekében ez a megállapodás meghatározza azokat az alapelveket, amelyekkel összhangban a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően összegyűjt minden szükséges szaktudást.

- (8) A három intézmény megerősíti, hogy az uniós jogszabályok egyszerűsítésének és a szabályozásból eredő terhek csökkentésének célját úgy valósítja meg, hogy az Unió Szerződéseiben rögzített szakpolitikai célkitűzéseinek elérése vagy a belső piac integritásának megőrzése ne sérüljön.
- (9) Ez a megállapodás kiegészíti a jogalkotás minőségének javításáról szóló következő megállapodásokat és nyilatkozatokat, amelyek mellett a három intézmény teljes mértékben elkötelezett marad:
- az 1994. december 20-i intézményközi megállapodás a jogszabálysövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről ⁽¹⁾;
 - az 1998. december 22-i intézményközi megállapodás a közösségi jogszabályok szövegezésének minőségére vonatkozó közös iránymutatásokról ⁽²⁾;
 - a 2001. november 28-i intézményközi megállapodás a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról ⁽³⁾;
 - az együtt döntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló, 2007. június 13-i közös nyilatkozat ⁽⁴⁾;
 - az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2011. október 27-i együttes politikai nyilatkozata a magyarázó dokumentumokról ⁽⁵⁾.

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. KÖZÖS KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK ÉS CÉLOK

- (1) A három intézmény megállapodik abban, hogy az e megállapodásban rögzített kezdeményezések és eljárások révén törekednek a jogalkotás minőségének javítására.
- (2) A három intézmény egyetért abban, hogy hatáskörük gyakorlása során és a Szerződésekben meghatározott eljárásoknak megfelelően, továbbá emlékeztetve a közösségi módszernek általuk tulajdonított jelentőségére, tiszteletben tartják az uniós jog alapelveit, így a demokratikus legitimitációt, a szubszidiaritást és az arányosságot, valamint a jogbiztonság elvét. Emellett megállapodnak arról, hogy az uniós jogszabályok szövegezésekor ösztönzik az egyszerűséget, az egyértelműséget és a következetességet, valamint ösztönzik a jogalkotási folyamat lehető legnagyobb mértékű átláthatóságát.
- (3) A három intézmény egyetért abban, hogy az uniós jogszabályoknak érthetőnek és világosnak kell lenniük, biztosítaniuk kell, hogy a polgárok, közigazgatások és vállalkozások könnyen megérthessék jogait és kötelezettségeiket, megfelelő jelentéstételi, nyomon követhető és értékelési követelményeket kell tartalmazniuk, kerülniük kell a túlszabályozást és az adminisztratív terheket; és a gyakorlatban alkalmazhatónak kell lenniük.

II. PROGRAMTERVEZÉS

- (4) A három intézmény – az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban, amely az Unió tevékenységének éves és többéves programjára vonatkozó indítvány előterjesztésének feladatát a Bizottságra ruhazza – megállapodik az Unió éves és többéves programjának megerősítéséről.

Többéves program

- (5) A hosszabb távú tervezés megkönnyítése érdekében az új Bizottság kinevezésekor a három intézmény eszmecsere-t folytat a három intézmény új hivatali időszakra vonatkozó legfontosabb szakpolitikai céljairól és prioritásairól, és lehetőség szerint a tájékoztató jellegű ütemezésről.

A három intézmény a Bizottság kezdeményezésére adott esetben együttes következtetéseket dolgoz ki, amelyeket a három intézmény elnöke aláír.

A három intézmény a Bizottság kezdeményezésére elvégzi ezen együttes következtetések félidős felülvizsgálatát, és szükség esetén kiigazítja azokat.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

⁽²⁾ HL C 73., 1999.3.17., 1. o.

⁽³⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 145., 2007.6.30., 5. o.

⁽⁵⁾ HL C 369., 2011.12.17., 15. o.

Éves program – A Bizottság munkaprogramja és intézményközi program

(6) A Bizottság mind éves munkaprogramjának (a továbbiakban: a Bizottság munkaprogramja) elfogadása előtt, mind azután párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal. E párbeszéd magában foglalja az alábbiakat:

- a) korai kétoldalú eszmecserékre kerül sor a következő évre tervezett kezdeményezésekről még azt megelőzően, hogy a Bizottság elnöke és első alelnöke írásbeli anyagot nyújtana be, amelyben megfelelő részletességgel ismertetik a következő év jelentős horderejű politikai kérdéseit, továbbá jelzik, hogy a Bizottság mely javaslatait szándékozza visszavonni (a továbbiakban: szándéknyilatkozat);
- b) e szándéknyilatkozat alapján az Unió helyzetéről rendezett vitát követően, a Bizottság munkaprogramjának elfogadása előtt az Európai Parlament és a Tanács eszmecserét folytat a Bizottsággal;
- c) a három intézmény között a (7) bekezdés alapján eszmecserére kerül sor a Bizottság elfogadott munkaprogramjáról.

A Bizottság a párbeszéd minden szakaszában kellően figyelembe veszi az Európai Parlament és a Tanács által kifejtett véleményeket, ideértve azok kezdeményezések iránti felkéréseit is.

(7) A Bizottság munkaprogramjának elfogadását követően és annak fényében a három intézmény véleménycserét folytat a következő évre vonatkozó kezdeményezésekről, és együttes nyilatkozatot adnak ki az éves intézményközi programról (a továbbiakban: együttes nyilatkozat), amelyet mindhárom intézmény elnöke aláír. Az együttes nyilatkozat rögzíti a következő évre vonatkozó átfogó célokat és prioritásokat, és megnevezi azokat a jelentős horderejű politikai kérdéseket, amelyeknek – a Szerződések által a társjogalkotókra ruházott hatáskörök sérelme nélkül – elsőbbséget kell élvezniük a jogalkotási folyamatban.

A három intézmény az adott évben rendszeresen nyomon követi az együttes nyilatkozat végrehajtását. Ebből a célból a három intézmény az adott év tavaszán részt vesz az Európai Parlamentben és/vagy a Tanácsban az együttes nyilatkozat végrehajtásáról folytatott vitákban.

(8) A Bizottság munkaprogramja tartalmazza a következő év főbb jogalkotási és nem jogalkotási javaslatait, közöttük a hatályon kívül helyezéseket, az átdolgozásokat, az egyszerűsítéseket és a visszavonásokat is. A Bizottság munkaprogramja, amennyiben az rendelkezésre áll, a munkaprogram valamennyi eleme esetében jelzi az alábbiakat: a hivatkozni kívánt jogalapot; a jogi aktus típusát; a Bizottság általi elfogadás tájékoztató jellegű ütemtervét; és minden egyéb releváns eljárási információt, így többek között a hatásvizsgálattal és az értékeléssel kapcsolatos munkára vonatkozó információt.

(9) A jóhiszemű együttműködés és az intézményi egyensúly elvének megfelelően a Bizottság, amennyiben vissza kíván vonni egy jogalkotási javaslatot, függetlenül attól, hogy a visszavonást követően benyújt-e felülvizsgált javaslatot, megindokolja a visszavonást, és adott esetben ismerteti az általa tervezett következő lépéseket azok pontos menetrendjével együtt, továbbá ennek alapján megfelelő intézményközi konzultációkat folytat. A Bizottság kellően figyelembe veszi a társjogalkotók álláspontjait, és azokra reagál.

(10) A Bizottság gyorsan és részletesen megvizsgálja azokat a felkéréseket, amelyeket az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. vagy 241. cikkének megfelelően az Európai Parlamenttől, illetve a Tanácstól kap uniós jogi aktusokra vonatkozó javaslatok előterjesztésére.

A Bizottság három hónapon belül választ ad az említett felkérésekre, és külön közleményt fogad el, amelyben meghatározza, hogy a felkérések alapján milyen lépéseket kíván tenni. Ha a Bizottság az említett felkérésre válaszként úgy dönt, hogy nem terjeszt elő javaslatot, ennek okairól részletesen tájékoztatja az érintett intézményt, és adott esetben elemzi a lehetséges alternatívákat, illetve reagál a társjogalkotók felvetéseire az európai hozzáadott érték elemzésével, valamint az európai szintű cselekvés hiányából fakadó hátrányok elemzésével kapcsolatban.

Felkérésre a Bizottság ismerteti válaszát az Európai Parlamentben vagy a Tanácsban.

(11) A Bizottság az év során rendszeresen frissíti munkatervét, és amennyiben a munkaprogramjában foglalt valamely javaslatot késve nyújt be, ismerteti e késedelem okait. A Bizottság rendszeresen jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az adott évre vonatkozó munkaprogramja végrehajtásáról.

III. A JOGALKOTÁS MINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSÁT SZOLGÁLÓ ESZKÖZÖK

Hatásvizsgálat

(12) A három intézmény egyetért abban, hogy a hatásvizsgálatok hozzájárulnak az uniós jogszabályok minőségének javulásához.

A demokratikus döntéshozatali folyamat keretében a hatásvizsgálatok elősegítik, hogy a három intézmény megalapozott döntéseket hozzon, de nem helyettesítik a politikai döntéseket. A hatásvizsgálatok nem késleltethetik indokolatlanul a jogalkotási folyamatot, és nem érinthetik a társjogalkotók lehetőségét arra, hogy módosításokat javasoljanak.

A hatásvizsgálatoknak ki kell térniük az adott probléma fennállására, mértékére és következményeire, valamint arra a kérdésre, hogy szükséges-e az uniós szintű fellépés. A hatásvizsgálatok keretében fel kell térképezni az alternatív megoldásokat és amennyire lehet, a várható rövid és hosszú távú költségeket és előnyöket, méghozzá integrált és kiegyensúlyozott módon, mind mennyiségi, mind minőségi elemzéseket alkalmazva, továbbá felmérve a gazdasági, környezeti és társadalmi hatásokat. A szubszidiaritás és az arányosság elvét, valamint az alapvető jogokat teljes mértékben tiszteletben kell tartani. A hatásvizsgálatokban lehetőség szerint foglalkozni kell azzal, hogy milyen hátrányokkal jár az európai szintű cselekvés hiánya, valamint hogy a különböző opciók milyen hatást gyakorolnak a versenyképességre és milyen adminisztratív teherrel járnak, különös figyelemmel a KKV-kre („gondolkozz először kicsiben” elv), a digitális szempontokra és a területi hatásokra. A hatásvizsgálatoknak pontos, tárgyilagos és teljes körű információkon kell alapulniuk, az elemzés körét és súlyponti elemeiket tekintve pedig arányosnak kell lenniük.

(13) A Bizottság minden olyan jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezés, felhatalmazáson alapuló jogi aktus és végrehajtási intézkedés esetében hatásvizsgálatot végez, amely várhatóan jelentős gazdasági, környezeti vagy társadalmi hatással jár. A Bizottság munkaprogramjában vagy az együttes nyilatkozatban szereplő kezdeményezéseket főszabályként hatásvizsgálatnak kell kísérnie.

Saját hatásvizsgálati folyamata során a Bizottság a lehető legszélesebb körben konzultációt folytat. A Bizottság Szabályozói Ellenőrzési Testülete objektív módon ellenőrzi a hatásvizsgálatok minőségét. A hatásvizsgálatok végső eredményeit az Európai Parlament, a Tanács és a nemzeti parlamentek rendelkezésére kell bocsátani, és a Bizottság kezdeményezésének elfogadásakor a Szabályozói Ellenőrzési Testület véleményével (véleményeivel) együtt nyilvánosságra kell hozni azokat.

(14) Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság jogalkotási javaslatainak vizsgálatakor teljes mértékben figyelembe veszi a Bizottság hatásvizsgálatait. E célból a hatásvizsgálatokat úgy kell elkészíteni, hogy azok alapján az Európai Parlament és Tanács könnyebben tudja azt mérlegelni, hogy a Bizottság miért az adott intézkedés mellett döntött.

(15) Az Európai Parlament és a Tanács, amennyiben azt a jogalkotási folyamat szempontjából célszerűnek és szükségesnek ítélik, hatásvizsgálatokat végeznek a Bizottság javaslatára vonatkozó saját érdemi módosításait illetően. Az Európai Parlament és a Tanács főszabályként a Bizottság hatásvizsgálatát tekintik kiindulópontnak további munkájukhoz. Azt, hogy mi minősül „érdemi” módosításnak, azt az adott intézmény határozza meg.

(16) A Bizottság a saját kezdeményezésére vagy az Európai Parlament illetve a Tanács felkérésére kiegészítheti saját hatásvizsgálatát vagy elvégezhet más, általa szükségesnek ítélt elemzési munkát. A fentiek során a Bizottság figyelembe vesz minden rendelkezésre álló információt, azt, hogy a jogalkotási folyamat éppen mely szakaszában jár, és szem előtt tartja, hogy el kell kerülni e folyamat indokolatlan késleltetését. A társjogalkotók maradéktalanul figyelembe veszik a Bizottság által a fentiek keretében bemutatott kiegészítő elemeket.

(17) A három intézmény mindegyike maga határozza meg, hogyan szervezi meg a hatásvizsgálat kapcsán végzendő munkáját, ideértve a belső szervezeti erőforrásokat és a minőségellenőrzést is. A három intézmény rendszeresen együttműködik, megosztva egymással a hatásvizsgálatokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatokra és módszerekre vonatkozó információt, és ezáltal mindhárom intézmény javítani tudja saját módszereit és eljárásait, valamint fokozni tudja a hatásvizsgálatokkal összefüggő munka egészének koherenciáját.

(18) A Bizottság eredeti hatásvizsgálatát és minden, a jogalkotási folyamat során az intézmények által végzett további hatásvizsgálati munka eredményét nyilvánosságra kell hozni a jogalkotási folyamat vége előtt és e hatásvizsgálatok együttesen felhasználhatóak az értékelés alapjaként.

Konzultáció a nyilvánossággal és az érdekelt felekkel, visszajelzések

(19) A nyilvános konzultáció és az érdekelt felekkel folytatott konzultáció az információkra támaszkodó döntéshozatal szerves részét képezi, és elengedhetetlen a jogalkotás minőségének javításához. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 155. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság javaslataira alkalmazandó különös rendelkezések sérelme nélkül a Bizottság a javaslat elfogadását megelőzően nyílt és átlátható nyilvános konzultációkat folytat, és e nyilvános konzultációk tekintetében olyan szabályokat és határidőket állapít meg, amelyek a lehető legszélesebb körű részvételt tesznek lehetővé. A Bizottság különösen ösztönzi a KKV-k és más végfelhasználók közvetlen részvételét a konzultációkban. Ez magában foglalja az interneten keresztül folytatott nyilvános konzultációkat is. A nyilvános konzultációk és az érdekelt felekkel folytatott konzultációk eredményeit haladéktalanul közölni kell mindkét társjogalkotóval, és nyilvánosságra kell hozni.

A hatályos jogszabályok utólagos értékelése

(20) A három intézmény fontosnak tartja, hogy az uniós jogszabályok hatályosulását értékelő munkájuk szervezése a lehető legnagyobb következetességgel és koherenciával valósuljon meg, ideértve az ehhez kapcsolódó nyilvános konzultációt és érdekelt felekkel folytatott konzultációt is.

(21) A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a hatályos jogszabályok értékelésének saját többéves munkatervéről, és amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács szakpolitikai területek vagy jogi aktusok részletes értékelését kéri, lehetőség szerint a munkatervbe belefoglalja ezeket az kéréseket.

A Bizottság az értékelések tervezésekor tiszteletben tartja a jelentések és felülvizsgálatok uniós jogszabályokban rögzített ütemezését.

(22) A jogalkotási ciklus keretében a hatályos joganyag és szakpolitikák hatékonyságára, eredményességére, relevanciájára, koherenciájára és hozzáadott értékére vonatkozó értékelések képezik a további intézkedési lehetőségek hatásvizsgálatainak alapját. E folyamatok támogatása érdekében a három intézmény megállapodik abban, hogy adott esetben jogszabályban rögzítik a nyomon követésre, értékelésre és jelentéstételre vonatkozó követelményeket, ugyanakkor elkerülik a túlszabályozást és az adminisztratív terheket, főként a tagállamokra nehezedőeket. Adott esetben e követelmények mérhető mutatókat is magukban foglalhatnak, amelyek alapján adatok gyűjthetők a jogszabály tényleges hatásáról.

(23) A három intézmény vállalja, hogy minden esetben mérlegelik, hogy a jogszabályok tartalmazzanak-e felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést, valamint figyelembe veszik a végrehajtáshoz és az eredményekre és hatásokra vonatkozó adatok gyűjtéséhez szükséges időtartamot.

A három intézmény mérlegeli, hogy bizonyos jogszabályok esetében az alkalmazást határozott időtartamra korlátozza-e (hatályvesztésre vonatkozó rendelkezés).

(24) A három intézmény a jogalkotás minőségének javítását szolgáló eszközökre (nyilvános konzultáció, érdekelt felekkel folytatott konzultációk, hatásvizsgálatok és utólagos értékelések) vonatkozó iránymutatásai elfogadása vagy felülvizsgálata előtt kellő időben tájékoztatja egymást.

IV. JOGALKOTÁSI ESZKÖZÖK

(25) A Bizottság minden egyes javaslatát indokolás kíséri, amelyben magyarázattal és indokolással szolgál az Európai Parlament és a Tanács felé a jogalap megválasztását és a jogi aktus típusának megválasztását illetően. A Bizottságnak kellően figyelembe kell vennie azokat a különbségeket, amelyek a rendelet és az irányelv között állnak fenn jellegüket és hatásukat tekintve.

A Bizottság arra is kitér az indokolásaiban, hogy a javasolt intézkedések miért indokoltak a szubszidiaritás és az arányosság elve szempontjából, és azok hogyan egyeztethetők össze az alapvető jogokkal. A Bizottság emellett beszámol arról is, hogy milyen terjedelemben és milyen eredménnyel folytatta le a nyilvános konzultációt és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt, a hatásvizsgálatot és a hatályos jogszabályok utólagos értékelését.

Amennyiben a jogalap olyan módosítása merül fel, ami a rendes jogalkotási eljárás helyett különleges jogalkotási eljárás vagy nem jogalkotási eljárás alkalmazását vonná maga után, a három intézmény erről eszmecsere-t folytat.

A három intézmény egyetért abban, hogy a jogalap megválasztása olyan jogi döntés, amelyet olyan objektív indokok alapján kell meghozni, amelyek bírósági felülvizsgálat alá vethetők.

A Bizottság továbbra is maradéktalanul betölti azon intézményi szerepét, miszerint biztosítja a Szerződésnek és az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának a tiszteletben tartását.

V. FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

(26) A három intézmény hangsúlyozza, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási jogi aktusok fontos szerepet töltenek be az uniós jogban. Ezek a jogi aktusok – amennyiben hatékony és átlátható módon, indokolt esetekben használják őket – a jogalkotás minőségének javítását szervesen szolgáló eszközként hozzájárulnak egyrészt ahhoz, hogy a jogszabályok egyszerűek, ugyanakkor naprakészek legyenek, másrészt azok eredményes és gyors végrehajtásához. A jogalkotó hatásköre, hogy eldöntse: a Szerződések kínálta kereteken belül használjon-e, és ha igen, milyen mértékben, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat vagy végrehajtási jogi aktusokat.

(27) A három intézmény elismeri, hogy a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett jogi kerethez kell igazítani a teljes hatályos joganyagot, mindenekelőtt és a lehető leghamarabb mindazon alap-jogiaktusokat szükséges kiigazítani, amelyek még az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra hivatkoznak. Ez utóbbi kiigazításra a Bizottság 2016 végéig javaslatot fog benyújtani.

(28) A három intézmény megállapodott a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról és azok szövegmintáiról szóló egyetértési megállapodásról (a továbbiakban: egyetértési megállapodás), amelyek e megállapodás mellékletét képezik. Az egyetértési megállapodásnak megfelelően, valamint az átláthatóság növelése és a konzultáció hatékonyabbá tétele céljából a Bizottság vállalja, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően összegyűjt minden szükséges szaktudást, többek közt a tagállamok szakértőivel folytatott konzultáció és nyilvános konzultációk útján.

Ezenkívül, és amennyiben szélesebb szakmai háttér szükséges a végrehajtási jogi aktusok tervezetének korai előkészítő szakaszában, a Bizottság szükség szerint szakértői csoportokat von be, célzottan konzultál az érdekelt felekkel és nyilvános konzultációkat tart.

Az információkhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács részére a tagállami szakértőkkel egyidőben kell eljuttatni minden dokumentumot. Az Európai Parlament és a Tanács szakértői számára rendszeresen lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyenek a Bizottság által szervezett olyan szakértői üléseken, amelyekre a tagállami szakértők is meghívást kapnak, és amelyeknek tárgya felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése.

A Bizottság meghívást kaphat az Európai Parlament vagy a Tanács üléseire, hogy a felek további eszmecsere-t folytathassanak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítéséről.

A három intézmény e megállapodás hatálybalépését követően indokolatlan késedelem nélkül tárgyalásokba kezd, hogy kiegészítse az egyetértési megállapodást azzal, hogy nem kötelező erejű kritériumokat határoz meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkének alkalmazását illetően.

(29) A három intézmény vállalja, hogy legkésőbb 2017 végéig szoros együttműködés keretében létrehozza a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok közös – jól strukturált és felhasználóbarát módon információkat nyújtó – nyilvántartását azzal a céllal, hogy fokozzák az átláthatóságot, megkönnyítsék a tervezést, és lehetővé tegyék, hogy egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus az életciklusának valamennyi szakaszában nyomon követhető legyen.

(30) Ami a végrehajtási hatáskörök Bizottság általi gyakorlását illeti, a három intézmény megállapodik abban, hogy tartózkodnak az uniós jogszabályok olyan eljárási követelményekkel való kiegészítésétől, amelyek módosítanák a 182/2011/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott ellenőrzési mechanizmusokat. Az említett rendelet alapján meghatározott eljárás keretében feladataikat ellátó bizottságok e minőségükben nem kérhetők fel más feladatok elvégzésére.

(31) Ha a Bizottság objektív módon igazolni tudja, hogy az egyetlen jogalkotási aktusban foglalt két vagy több felhatalmazás tartalmát tekintve egymáshoz kapcsolódik, ha a jogalkotási aktus eltérően nem rendelkezik, a felhatalmazások összevonhatóak. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során folytatott konzultációk arra is szolgálnak, hogy a felek beazonosítsák, melyek azok a felhatalmazások, amelyek tartalmukat tekintve egymáshoz kapcsolódónak minősülnek. Ilyen esetekben, az Európai Parlament vagy a Tanács által emelt kifogásokban világosan jelezni kell, hogy a kifogás konkrétan melyik felhatalmazásra vonatkozik.

VI. ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS KOORDINÁCIÓ A JOGALKOTÁSI FOLYAMATBAN

(32) A három intézmény elismeri, hogy a rendes jogalkotási eljárás az annak minden szakaszára kiterjedő rendszeres kapcsolattartásnak köszönhetően sokat fejlődött. A három intézmény továbbra is elkötelezett amellett, hogy a jóhiszemű együttműködés, az átláthatóság, az elszámoltathatóság és a hatékonyság elvével összhangban tovább javítsák a rendes jogalkotási eljárás keretében végzett munkájukat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

A három intézmény így különösen egyetért abban, hogy az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak társjogalkotóként egyenrangúan kell gyakorolniuk hatásköreiket. A Bizottság úgy tölti be közvetítői szerepét, hogy a jogalkotó hatalom e két ágát egyenlőként kezeli, maradéktalanul tiszteletben tartva a Szerződések által a három intézményre ruházott szerepet.

(33) A három intézmény a teljes jogalkotási folyamat során megfelelő eljárások keretében – például a közöttük zajló párbeszéd útján – rendszeresen tájékoztatja egymást munkájáról, a közöttük zajló tárgyalásokról, valamint az érdekeltektől kapott esetleges visszajelzésekről.

(34) Az Európai Parlament és a Tanács társjogalkotói minőségében egyetért abban, hogy már az intézményközi tárgyalásokat megelőzően fontos, hogy szoros kapcsolatot tartsanak fenn annak érdekében, hogy egymás álláspontját kölcsönösen jobban megértsék. Ebből a célból a jogalkotási folyamat keretében elősegítik a vélemények és információk kölcsönös cseréjét, például annak révén, hogy rendszeresen informális eszmecserere hívják a többi intézmény képviselőit.

(35) Az Európai Parlament és a Tanács a hatékonyság érdekében még jobban összehangolja majd a jogalkotási javaslatok kezelését. Az Európai Parlament és a Tanács így különösen összevetik egymással az egyes javaslatok végleges elfogadásához vezető különböző szakaszokra vonatkozó, tájékoztató jellegű ütemterveiket.

(36) A három intézmény megfelelő esetben megállapodhat arról, hogy összehangolják erőfeszítéseiket a jogalkotási folyamat felgyorsítása érdekében, és mindeközben biztosítják a társjogalkotók előjogainak tiszteletben tartását és a jogszabályok minőségének megtartását.

(37) A három intézmény egyetért abban, hogy a nemzeti parlamentek számára nyújtott tájékoztatásnak lehetővé kell tennie azt, hogy a parlamentek maradéktalanul gyakorolhassák a Szerződésekben rögzített előjogaikat.

(38) A három intézmény a vonatkozó jogszabályok és az ítélkezési gyakorlat alapján biztosítja a jogalkotási eljárások átláthatóságát, így többek között a háromoldalú tárgyalások megfelelő kezelését.

A három intézmény a teljes jogalkotási ciklus során javítja a kommunikációt a nyilvánosság felé, különösen azért, hogy amikor megállapodásra jutnak egymással, együttesen – nevezetesen közös sajtótájékoztatókon vagy más, megfelelőnek ítélt módon – jelentik be, hogy a rendes jogalkotási eljárás keretében zajló jogalkotási folyamat sikerrel zárult.

(39) A jogalkotási folyamat különböző szakaszainak jobb nyomon követhetősége érdekében a három intézmény vállalja, hogy 2016. december 31-ig meghatározza: hogyan lehetne ennek érdekében továbbfejleszteni a platformokat és eszközöket, azzal a céllal, hogy létrejöjjön egy külön, a jogalkotási dossziék aktuális állására vonatkozó naprakész információkat tartalmazó, közös adatbázis.

(40) A három intézmény elismeri: fontos annak biztosítása, hogy a nemzetközi megállapodásokra irányuló tárgyalásokat és az ilyen megállapodások megkötését illetően minden intézmény gyakorolhassa a Szerződésekben rögzített jogait, illetve eleget tehessen a Szerződésekben rögzített kötelezettségeinek, az Európai Unió Bírósága értelmezésének megfelelően.

A három intézmény vállalja, hogy az e megállapodás hatálybalépésétől számított hat hónapon belül összeül, hogy tárgyaljon az együttműködést és az információcserét szolgáló gyakorlati intézkedések javításáról a Szerződések adta kereteken belül, az Európai Unió Bírósága értelmezésének megfelelően.

VII. AZ UNIÓS JOGSZABÁLYOK VÉGREHAJTÁSA ÉS ALKALMAZÁSA

(41) A három intézmény egyetért annak fontosságában, hogy strukturáltabban kell együttműködniük ahhoz, hogy értékelní tudják az uniós jog alkalmazását és eredményességét, annak érdekében, hogy a jövőbeni jogalkotás útján javítsák az uniós jog alkalmazását és eredményességét.

(42) A három intézmény hangsúlyozza az uniós jogszabályok gyors és helyes tagállami alkalmazásának szükségességét. Az irányelvek átültetési határideje a lehető legrövidebb lesz, és főszabályként nem haladja meg a két évet.

(43) A három intézmény felkéri a tagállamokat, hogy amikor uniós jogszabály átültetése vagy végrehajtása, vagy az uniós költségvetés végrehajtása céljából fogadnak el intézkedéseket, világosan kommunikálják a nyilvánosság felé ezeket az intézkedéseket. Amennyiben az irányelvek nemzeti jogba való átültetése során a tagállamok úgy határoznak, hogy azokat további, az említett uniós jogszabályokhoz semmilyen módon nem kapcsolódó elemekkel egészítik ki, ezeket a kiegészítéseket vagy az átültető aktusokban, vagy ahhoz kapcsolódó dokumentumok révén egyértelműen beazonosítható módon fel kell tüntetni.

(44) A három intézmény felkéri a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Bizottsággal az uniós jog végrehajtásának nyomon követéséhez és értékeléséhez szükséges információk és adatok összegyűjtése tekintetében. A három intézmény emlékeztet a tagállamok és a Bizottság 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatára a magyarázó dokumentumokról⁽¹⁾, valamint az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2011. október 27-i együttes politikai nyilatkozatára a magyarázó dokumentumokról, amelyek átültető intézkedésekről szóló bejelentéshez mellékelendő, magyarázó dokumentumokra vonatkoznak, és rámutat ezek fontosságára.

(45) A Bizottság továbbra is évente jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós jogszabályok alkalmazásáról. A Bizottság jelentése adott esetben magában foglalja a (43) bekezdésben említett információkra való hivatkozást is. A Bizottság a fentiekén túl további tájékoztatást is nyújthat arról, hogy miként halad egy adott jogi aktus végrehajtása.

VIII. EGYSZERŰSÍTÉS

(46) A három intézmény megerősíti az iránti elkötelezettségét, hogy a hatályos jogszabályok módosítására gyakrabban alkalmazza az átdolgozást mint jogalkotási technikát, és mindeközben maradéktalanul tiszteletben tartja a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodást. Amennyiben az átdolgozás nem alkalmas módszer, a Bizottság a jogszabálysövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásnak megfelelően a módosító jogi aktus elfogadását követően mihamarabb javaslatot terjeszt elő. Ha a Bizottság nem terjeszt elő ilyen javaslatot, ezt megindokolja.

(47) A három intézmény kötelezettséget vállal arra, hogy előmozdítják a leghatékonyabb szabályozási eszközök – így például a harmonizáció és a kölcsönös elismerés – alkalmazását annak érdekében, hogy elkerüljék a túlszabályozást és az adminisztratív terheket, és teljesüljenek a Szerződésekben meghatározott célok.

(48) A három intézmény megállapodik abban, hogy együttműködnek a jogszabályok naprakésszé tétele és egyszerűsítése céljából, valamint hogy kerülik a túlszabályozást és a polgárokra, a közigazgatásokra és a vállalkozásokra – különösen a KKV-kra – rótt adminisztratív terheket, és mindeközben gondoskodnak arról, hogy a jogalkotási célok teljesüljenek. Ezzel összefüggésben a három intézmény megállapodik arról, hogy erről a kérdésről a Bizottság munkaprogramjának véglegesítése előtt eszmét cserélnek.

A „Célravezető és hatásos szabályozás program” (REFIT) elnevezésű programjához való hozzájárulásként a Bizottság vállalja, hogy azoknak az uniós törekvéseknek az eredményeiről, amelyek célja a jogszabályok egyszerűsítése, a túlszabályozás elkerülése és az adminisztratív terhek csökkentése, évente áttekintést készít, amely magában foglalja a terhek éves felmérését is.

Az intézmények hatásvizsgálati és értékelési munkájának, valamint a tagállamok és az érdekelt felek hozzájárulásainak alapján, figyelemmel az uniós szintű szabályozás hátrányaira és előnyeire, a Bizottság lehetőség szerint számszerűsíti, hogy az egyes javaslatok vagy jogi aktusok milyen mértékben csökkenthetik a szabályozásból eredő terheket, illetve milyen költségmegtakarítási lehetőségekkel járnak.

A Bizottság emellett megvizsgálja, hogy a REFIT program keretében megállapíthatók-e a terhek konkrét ágazatokban való csökkentésére vonatkozó célok.

IX. MEGÁLLAPODÁS VÉGREHAJTÁSA ÉS NYOMON KÖVETÉSE

(49) A három intézmény megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy rendelkezésükre álljanak az e megállapodás megfelelő végrehajtásához szükséges eszközök és források.

(50) A három intézmény közösen és rendszeres időközönként nyomon követi e megállapodás végrehajtását, mind politikai szinten éves egyeztetések révén, mind technikai szinten az intézményközi koordinációs csoport keretében.

X. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(51) Ez az intézményközi megállapodás a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2003. december 16-i intézményközi megállapodás⁽²⁾, valamint a hatásvizsgálatról szóló, 2005. novemberi intézményközi közös megközelítés⁽³⁾ helyébe lép.

E megállapodás melléklete a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló 2011. évi egyetértési megállapodás helyébe lép.

(52) Ez a megállapodás az aláírásának napján lép hatályba.

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

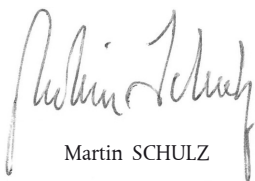
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgo, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

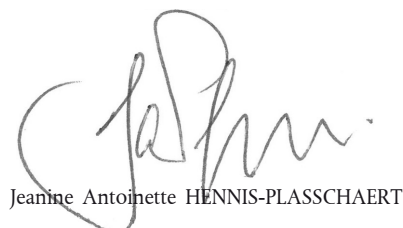
За Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

За Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Kommission puolesta
 På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Egyetértési megállapodás az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról**I. Hatály és általános elvek**

1. Ez az egyetértési megállapodás a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló 2011. évi egyetértési megállapodásra épül és annak helyébe lép, és észszerűsíti az annak nyomán az Európai Parlament és a Tanács által kialakított gyakorlatot. Az egyetértési megállapodás az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 290. cikke szerinti jogalkotási felhatalmazásra vonatkozó gyakorlati szabályokat, közösen elfogadott pontosításokat és preferenciákat tartalmazza. Az említett cikk előírja, hogy a felhatalmazást tartalmazó jogalkotási aktusokban (a továbbiakban: alap-jogiaktus) meg kell határozni a felhatalmazás céljait, tartalmát, hatályát és időtartamát.
2. Hatáskörük gyakorlása során és az EUMSZ-ben meghatározott eljárásokkal összhangban az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: a három intézmény) együttműködik egymással az eljárás egésze során annak érdekében, hogy biztosítsák a felhatalmazáson alapuló jogalkotói hatáskör zökkenőmentes gyakorlását, valamint annak az Európai Parlament és a Tanács általi hatékony ellenőrzését. E célból igazgatási szinten megfelelő kapcsolatokat kell fenntartani.
3. Az érintett intézmények vállalják, hogy az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazásra vonatkozó javaslattegelkor vagy ilyen felhatalmazás megadásakor – az alap-jogiaktus elfogadási eljárásától függően – a lehető legnagyobb mértékben a független szereplő mintaszövegeket használják.

II. Konzultáció a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és szövegezése során

4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének kidolgozása során konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel. A tagállami szakértőkkel kellő időben kell konzultálni valamennyi felhatalmazáson alapuló jogi aktus Bizottság szolgálatai által készített tervezetéről (*). A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetét meg kell osztani a tagállami szakértőkkel. A konzultációkra a meglévő szakértői csoportok keretében, vagy a tagállami szakértőkkel rendezett ad hoc ülések keretében kerül sor, amelyekre a Bizottság valamennyi tagállam állandó képviseletén keresztül kiüldi meghívást. A tagállamok döntenek el, mely szakértők vesznek részt az üléseken. A tagállami szakértők számára úgy kell rendelkezésre bocsátani a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetét, a tervezett napirendet, és minden más releváns dokumentumot, hogy elegendő idejük legyen a felkészülésre.
5. A tagállami szakértők részvételével zajló ülések végén vagy az azokat követően végzett munka során a Bizottság szolgálatai közlik a megbeszélésekből levont következtetéseiket, ideértve azt is, hogy milyen módon fogják figyelembe venni a szakértői véleményeket, és miként szándékoznak folytatni a munkát. Ezeket a következtetéseket rögzítik az ülések jegyzőkönyvében.
6. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszüvegezése során az érdekelt felekkel is folytatható konzultáció.
7. Amennyiben a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetének érdemi tartalma bármilyen mértékben módosul, a Bizottság lehetőséget biztosít a tagállami szakértők számára, hogy – adott esetben írásos formában – véleményezzék a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetének módosított változatát.
8. A konzultációs folyamat összegzését bele kell foglalni a felhatalmazáson alapuló jogi aktust kísérő indokolásba.
9. A Bizottság rendszeres időközönként közzéteszi a tervezett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tájékoztató jellegű jegyzékét.

(*) A szabályozástechnikai standardok kidolgozására vonatkozó eljárásnak az EFH-rendeletekben [az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletben (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.), az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletben (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletben (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.)] ismertetett sajátosságait figyelembe veszik az e megállapodásban a konzultáció tekintetében meghatározott rendelkezések sérelme nélkül.

10. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésein és megszövegezéseik a Bizottság gondoskodik arról, hogy kellő időben, és a tagállami szakértőknek való megküldéssel egyidejűleg megküldje az összes dokumentumot, így a jogi aktusok tervezetét is az Európai Parlament és a Tanács részére.
11. Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács azt szükségesnek ítéli, szakértőket küldhetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak azon üléseire, amelyekre a tagállami szakértők meghívást kaptak. Az Európai Parlament és a Tanács e célból megkapja a következő hónapokra vonatkozó ütemtervet és a meghívókat valamennyi szakértői ülésre.
12. A három intézmény megadja egymásnak azon funkcionális elektronikus postafiókjai címét, amelyeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokhoz kapcsolódó valamennyi dokumentum megküldéséhez és fogadásához használni kell. Mihelyt létrejön az ezen intézményközi megállapodás (29) bekezdésében említett nyilvántartás, azt kell használni e célra.

III. A dokumentumok megküldésére és az időtartamok számítására vonatkozó szabályok

13. Megfelelő mechanizmus útján a Bizottság hivatalosan megküldi a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A minősített dokumentumokat az egyes intézmények által meghatározott belső igazgatási eljárásoknak megfelelően kell kezelni annak érdekében, hogy valamennyi szükséges garanciát biztosítani lehessen.
14. Annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács gyakorolni tudja az EUMSZ 290. cikke szerinti jogait az egyes alap-jogiaktusokban rögzített határidőkön belül, a Bizottság nem továbbít számukra felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a következő időszakokban:

— december 22-től január 6-ig;

— július 15-től augusztus 20-ig.

Ezek az időszakok csak akkor alkalmazandók, ha a kifogásolási időszak a 18. ponton alapul.

Ezek az időszakok nem alkalmazandók az ezen egyetértési megállapodás VI. részében foglalt sürgősségi eljárással elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok esetében. Abban az esetben, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktust sürgősségi eljárással fogadják el az első bekezdésben meghatározott valamely időszakban, az alap-jogiaktusban megállapított kifogásolási időszak csak a fenti időszak végét követően veszi kezdetét.

A három intézmény az európai parlamenti választások évét megelőző év októberéig megegyezik arról, hogy a választások miatti működési szünetben hogyan kerüljön sor a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok közlésére.

15. A kifogás emelésére vonatkozóan megállapított időszak azt követően kezdődik, hogy az Európai Parlament és a Tanács megkapta a felhatalmazáson alapuló jogi aktus valamennyi hivatalos nyelvi változatát.

IV. A felhatalmazás időtartama

16. Az alap-jogiaktus mind határozatlan, mind határozott időtartamra felhatalmazhatja a Bizottságot felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
17. Határozott időtartam előírása esetén, az alap-jogiaktus rendes körülmények között rendelkezik a felhatalmazás korábbival megegyező időtartamra történő hallgatóságos meghosszabbodásáról, ha az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok lejártá előtt. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az egyes időtartamok letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Ez a pont nem érinti az Európai Parlament és a Tanács arra vonatkozó jogát, hogy a felhatalmazást visszavonja.

V. Az Európai Parlament és a Tanács számára a kifogás emelésére rendelkezésre álló időtartam

18. A sürgősségi eljárás sérelme nélkül az egyes alap-jogiaktusokban a kifogás emelésére eseti alapon meghatározott időtartam legalább – és főszabály szerint – két hónap, amely az egyes intézmények (az Európai Parlament vagy a Tanács) tekintetében, az adott intézmény kezdeményezésére két hónappal meghosszabbítható.

19. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus azonban a fenti időtartam letelte előtt is kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

VI. Sürgősségi eljárás

20. A sürgősségi eljárás kizárólag kivételes esetekben alkalmazható, például biztonsági és védelmi okokból, az egészség és biztonság védelme érdekében, vagy a külkapcsolatokkal, köztük a humanitárius válsághelyzetekkel összefüggésben. Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alap-jogiaktusban meg kell indokolnia a sürgősségi eljárás választását. Az alap-jogiaktus meghatározza, hogy mely esetekben kell sürgősségi eljárást alkalmazni.
21. A Bizottság vállalja, hogy az Európai Parlamentet és a Tanácsot teljes körűen tájékoztatja arról, ha egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus várhatóan sürgősségi eljárással kerül elfogadásra. Amint a Bizottság szolgálatai ezt a lehetőséget látják körvonalazódni, a 12. pontban említett funkcionális elektronikus postafiókon keresztül informálisan értesítik erről úgy az Európai Parlament, mint a Tanács titkárságát.
22. A sürgősségi eljárással elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus haladéktalanul hatályba lép és alkalmazandó mindaddig, amíg az alap-jogiaktus által megadott időtartamon belül az Európai Parlament vagy a Tanács nem emel ellene kifogást. Mihelyt az Európai Parlament vagy a Tanács értesíti a Bizottságot a kifogásról szóló határozatról, a Bizottság azonnal hatályon kívül helyezi a jogi aktust.
23. Ha a Bizottság sürgősségi eljárás keretében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusról értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot, megindokolja a sürgősségi eljárás alkalmazását.

VII. Kihirdetés a Hivatalos Lapban

24. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat csak a kifogás emelésére megállapított időtartam leteltét követően lehet kihirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* L sorozatában, a 19. pontban foglalt eset kivételével. A sürgősségi eljárás keretében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat haladéktalanul ki kell hirdetni.
25. Az EUMSZ 297. cikkének sérelme nélkül szintén az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* L sorozatában kell kihirdetni azokat a határozatokat, amelyeket az Európai Parlament vagy a Tanács hoz a felhatalmazás visszavonása, a sürgősségi eljárással elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus elleni kifogás, vagy a felhatalmazás hallgatólagos meghosszabbodása elleni kifogás tárgyában. A felhatalmazás visszavonásáról szóló határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.
26. A Bizottság szintén kihirdeti az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a sürgősségi eljárás keretében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatályon kívül helyezéséről szóló határozatokat.

VIII. Kölcsönös információcsere, különösen visszavonás esetén

27. Az Európai Parlament és a Tanács tájékoztatják egymást és a Bizottságot, amikor az alap-jogiaktusban rögzített feltételek szerint jogaikat gyakorolják.
28. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács olyan eljárást indít, amely a felhatalmazás visszavonását eredményezheti, legkésőbb egy hónappal a visszavonásról szóló határozat meghozatala előtt értesíti erről a másik két intézményt.
-

Függelék

Szövegminták

Preambulumbekezdés

A [cél] érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a [tartalom és alkalmazási kör]-ra/-re vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

A felhatalmazást tartalmazó cikk(ek)

A Bizottság [felhatalmazást kap arra, hogy az [A.] cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el/az [A.] cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el] a [tartalom és alkalmazási kör]-ra/-re vonatkozóan.

Sürgősségi eljárás alkalmazása esetén a következő kiegészítő bekezdést kell beilleszteni:

Ha [tartalom és alkalmazási kör] esetén rendkívül sürgős okból szükséges, a [B.] cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

[A.] cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

[időbeli hatály]

1. lehetőség:

(2) A Bizottságnak a ... cikk[ek]ben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól ...-tól/-től [az alap jogalkotási aktus hatálybalépésének időpontja vagy a társjogalkotók által megállapított bármely más időpont] kezdődő hatállyal.

2. lehetőség:

(2) A Bizottságnak a ... cikk[ek]ben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ... éves időtartamra szól ...-tól/-től [az alap jogalkotási aktus hatálybalépésének időpontja vagy a társjogalkotók által megállapított bármely más időpont] kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az... éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

3. lehetőség:

(2) A Bizottság ... cikk[ek]ben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ... éves időtartamra szól ...-tól/-től [az alap jogalkotási aktus hatálybalépésének időpontja vagy a társjogalkotók által megállapított bármely más időpont] kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a[z] ... cikk[ek]ben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A[z] ... cikk[ek] értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő [két hónapon] belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam [két hónap]-pal meghosszabbodik.

Sürgősségi eljárás alkalmazása esetén a következő kiegészítő cikket kell beilleszteni:

[B.] cikk

Sürgősségi eljárás

- (1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.
- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az [A.] cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.
-

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU